

плугомъ фундаменты церквей, и заохотувавъ до ихъ развалинъ, котрои однако же сии осени въ причины спбзиненои поры не можна предпринять.

Такъ отже до сихъ поръ бткрыто шѣсть церквей на поляхъ межи Луквою а Ломницею, именно: 1) церковь св. Пантелеймона (костелъ св. Станислава), 2) церковь св. Спаса, 3) Ротунду на поля „Караиты“, 4) церковь Богородичну надъ Бѣдунемъ, 5) „церквище“ Благовѣщенія и 6) „церквище“ на Четверткахъ. П. проректоръ Захаріевичъ знялъ также планы въ русской мѣской церкви галицкой и въ церкви въ Крыловѣ. Якожь то поле въ порбнаніи всѣхъ тыхъ плановъ отворится для поважныхъ архитектоническихъ и историческихъ студій!

Проф. дръ И. Шараневичъ вѣланъ дуже
цѣкавій спостереженія що до фундаментовъ га-
лицкой церкви мѣской, при которыхъ подко-
пано въ двохъ мѣсяцяхъ на вѣтора локти, и
що до будиця мѣскаго галицкого замку, —
спостереженія, котрѣ вновнѣ стверждаютъ вго-
внески, що галицка церковь мѣска построена
въ того самого матеріалу, якъ въ замокъ га-
лицкій, и що матеріалъ въ давныхъ храмахъ
старинного княжего города Галича ужито на
построеніе галицкого мѣскаго замку и галиц-
кой мѣской церкви. Цѣлѣ бо версты оправле-
нного туфу (шартwicy) и тесоного пѣсковаго каменя,
точно тыхъ самыхъ, якъ при выкопанныхъ ру-
инахъ церкви св. Спаса, Ротунды и церкви
Богородичної надъ Бѣдунемъ, пробиваются
люзомъ (с. е. бѣзъ большой тягlosti) въ
стѣнахъ замковой руины, вбudoванныхъ впро-
чъмъ въ цегли, рѣни и опоки. Можемъ проте
безлечно сказати, що не фундаменты галицкого
замку, а лише часточки его стѣнъ видѣли ру-
скій часы, але они тогда були вще на іншѣмъ
мѣсци. Фундаментъ мѣской церкви галицкой
есть правильно до линіи ставленый въ ку-
сниковъ опоки, полученои мертвлемъ, въ ко-
трого складається цѣла поблизька галицка гора
замкова. Фундаментъ церквей св. Спаса, Ро-
тунды и Богородичної надъ Бѣдунемъ есть въ рѣни. Фундаментъ галицкой
церкви мѣской есть въ опоки. Якій або въ я-
кого матеріалу есть фундаментъ церкви св.
Станислава (Панталеймона) — се належить
теперь дослѣдити.

Зъ судовои салъ.

Допись з Тернополя.

Сими днями отбулася въ ц. к. судъ о-
кружнѣмъ въ Тернополи разправа противъ
"агитаторамъ"-селянамъ въ Лошневѣ, а то
Юстинови Матлѣ, Василеви Козако-
ви и Михайлови Пасѣцѣ о злочинѣстве
публичного насилия, сповнене черезъ ровсѣва-
ніе вѣстей о "Москаляхъ", о "выдущеню По-
ляковъ", о "перемѣнѣ костела лошнѣвскаго на
стайню а потомъ на церковь".

Подчасъ разправы первій въ обжалованыхъ Юстинъ Матла сказавъ цѣлкомъ отвергнуто и наивно: „Та я не таюся, что я до хлопцѣвътыхъ, что мене такъ, якъ то польскій ксёндзъ нашъ учить дѣти, называли жартомъ „Rusi“

Journal of the American Mathematical Society

у насъ теперь всѣ; дѣзнавъ ихъ на себѣ вже не одинъ священикъ, а навѣтъ и сама верховна ієрархія наша, — але тогды русскій послы голосували за сею „реформою“, они стались ихъ спбвавторами, а только т.зв. молодиція и о. Ст. Качала смѣло поднесли свой голосъ протесту и критики на такое руководство народными дѣлами.

Не инакше дѣялось съ иншими справами
А щобъ не далеко сагати, вгадаю тутка лишь
про реформу податкову, именно реформу по-
датку домового, яка тогда переводилась въ
радѣ государственной, — бо тѣи справы вже безмѣ-
середно тыкаютъ интересовъ народныхъ. Якъ
звѣстно, и въ тѣи справы пѣшли рускій послы
за тогдѣшнімъ правительствомъ. Чи се годи-
лось съ интересомъ народа и чи та податковая
реформа бѣсповѣдала бодай вымогамъ науки,—
се показавъ я въ статихъ „Домовый податокъ“
(Правда Р. VIII р. 1875, стор. 230—237) и „От-
повѣдь авторови статіи „Слова“: „Еще нѣсколь-
ко словъ о реформѣ доменої подати“. (Тамже
стор. 311—318), где я во взгляду на малыи
объемъ тогдѣшніи „Правды“² и по порученіи
си редакціи обмежився лише на найважнѣйшии
питанія, а именно на саму критику загальнихъ
васадъ проектированого податку. Колиже оброн-
ця рейхератовои политики иласне числячи на
ту вдержаність критики „молодыхъ“, и въ
надѣѣ, що „Правда“ вже не буде ему большо-

отповѣдати, почавъ наново величати свою
своихъ товаришевъ поступованье въ справѣ
реформы домового податку, тогды вхопивъ Ве-
лодимиръ Навроцкій (проживаючій тогды вже
на „Маазурцінѣ“ въ Ряшевѣ) ва перо и напи-
савъ просторонну розврому (40 сторбнъ дроб-
ненького друку) п. в. „Реформа домовог
податку и Слово“ (Критична и практична

пеш з сагнем поднієбieniem" — сказавъ рѣвно
жартомъ: „Чекайте, икъ Москаль прїде, то
намъ носы поутинас". Але я не бажаю собѣ
нѣкого нещастя, бо прецѣнь мой жѣника, мой
мати и доньки мои польскoi вѣры. Всѣ тѣ
поговорки о Москаляхъ и тымъ подобныхъ рѣ-
чахъ идутъ въ газетѣ, але въ селѣ менi ними
спокой и нѣкого бунту".

О много цѣкавѣйшій були вѣзнаніи Василя Козака. На вандане ему пытанье спонѣдавъ, якъ одного разу Ковалъ Бомбасъ латиньскаго обряду вывытувавъ его о. Наумовича и другихъ. Тому ковалеви — какъ Козакъ — отповѣдавъ, я такъ, якъ и вычитавъ въ „Батькѣщины“, я представилъ, въ якій способъ о. Наумовичъ и другой передъ судомъ у Львовъ усправедливлилися. Ковалъ той, — якъ я зауважаю — за- надто мене нудивъ, очевидно на то, щобъ мене выслѣдити, що и и другій гадаю. Спомене выслѣдити, що и и другій гадаю. Спомене стерѣгши тое, я переставъ говорити. Нынѣ виджу, що я за мою размову съ Ковалемъ ажъ передъ судомъ мушу ставати. Правда, що я до Коваля говоривъ: „Вамъ забагаєся Польщъ, мы помогли бы вамъ, але ви нась не тримаєтесь“, — але тое относилося не до Польщъ, але до того, що жѣнка его перейшла на латиньскій обрядъ. Такій поступокъ болить Русина, прецѣнь каждый наї буде въ той вѣрѣ въ котрой уродившися; отъ моїхъ жѣнокъ, моихъ доньки и внуки суть латиньскаго обряду, а я ихъ не тягну на свое. О Москалияхъ я не говоривъ и на тое треба дурного чоловѣка, „на ріята“, щобы вѣрили въ тое, що на случай вѣйни Москаль пешанувалии когось; дбстало быся кождому, и Полякови и Русинови, бо вѣйна не пытає, кто, що, все нищить... И замавбы серце бажати нещастя себѣ и моимъ власнымъ дѣтямъ?! Неправда есть, мовѣбы казавъ о перемѣнѣ костела на стайню, бо прецѣнь коло него щоєсь робивъ и причинивъ даткомъ, и самъ ходжу дуже часто въ костела коли зайде моя піна перешкода пйти до церкви въ сусѣдніомъ селѣ. Вѣры православной и шизмы я не вахвалювань, бо менѣ того не треба; я старый, въ католицкій вѣрѣ перебувъ и менѣ съ нею добре. Бунту въ селѣ нема, а бесѣды политичнаго содержання и жарти на той тематѣ суть у насъ звичайний вѣкто тымъ не непокоїтєя. Одно лишь вленась, що польскій священикъ рускій дѣти на выває „Rusinami z czagiem rodniebieniem“. Вікнци предложивъ Козакъ трибуналови газетку польску „Pszczolka“ Nr. 5 въ 1882 р. и виска вуб на артикулъ „Austria i Rossya“ съ увагою, що то лишь Поляки страшуть вѣйною съ Москalemъ. По отчитаню трибуналомъ артикулъ „O traſce wojenej“ въ „Pszczolki“ вробивъ предсѣдатель трибуналу увагу, що артикулъ то не выглядавъ на страшенье. На тое отповѣвъ Козакъ: „Прошу высокого суду, таке письме польскихъ газетъ робитъ въ пристомъ станѣ по своему“.

Третій и послѣдній въ обжалованихъ Михайло Пасѣка дивуєся такожъ, за що ста передъ судомъ и толкує, що прецѣнь на слово двбрскаго льокая „ко Rusin, то swinia“ не мѣяко Русинъ того стерпѣти и набравши льокъ въ горы, загрозивъ словами: „Че-кайте, будете видѣти, що тутъ за пару днївъ станеся!“ Слова тѣ не относилися зовсѣмъ Москаля, але до того, що обжалований має намѣренье пойти до двора и представити генови, якъ то його слуги по шинкахъ запишаються и Русиновъ бла-честятъ. До того однакъ не прійшло, бо льокай перепросивъ обжалованаго.

Переслуханій свѣдки ствердили, що
ихъ селѣ, въ Лошневѣ, Поляки съ Русина-
жартами собѣ дотинають; щобы на правду

— Картину Собчака вынуждены были убрать из зала.

ялися слѣдъ высказанныхъ черезъ обжалованыхъ, о тѣмъ анѣ говорити ио мозгна. Закончить тутъ належитъ, що жигель Лошнева суть въ большей части латинскаго обряду и тѣ жили и живутъ въ наибольшомъ мирѣ съ исповѣдинками руского обряду. По перенесению разпрѣти трибуналъ увѣльнилъ неѣхъ обжалованыхъ. Такъ то скончавшися процессъ селинъ въ Лошнева, о которыихъ страшномъ бунтѣ тѣль богато своего часу висали польскій газеты.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія

(Слідом за делегацією.) Делегація австрійська ухвалила вже бюджетъ воинский: выдатки на постоянне войско въ загальнѣ сумѣ netto 92,456 365 зр.; выдатки на маринарку netto 8,982.224 зр. (Въ выдаткахъ на маринарку въ мысль предложения комиссіи ухвалено о 80.000 зр. менше, нѣжъ жадало правительство.) Такожъ большинствомъ голосовъ ухвалено по 700.000 зр. на фортификаціи въ Краковѣ и Переимышлі.

Вчера въ комисії бюджетной австрійской делегації при обрадахъ надъ кредитомъ оккупациіи Боснії и Герцеговини мин. Калляй отповѣдавъ на интерпеляцію реф. Грохольского въ справѣ отношень въ оккупованныхъ краяхъ. Министръ заявилъ, что онъ зъ подорожи по Боснії и Герцеговинѣ вынѣсъ враженіе користне. Есть надѣя — сказать Калляй — что терпеливосте и вытрезвалосте уцивилизує Австрія тѣ провинції. Що до настрою жительства боснійскаго, то министръ не бувъ въ съвѣтѣ дати ясной отповѣди, але думалъ, чѣмъ жительство небавомъ вже погодится съ фактамъ оккупациіи. Податки вилываются и Герцеговина не выглядитъ такъ опустошѣло. Рекрутациія перейшла спокойно (?). Найтяжшою для правительства рѣчию есть залагодженіе питанія аграрного, особенно зъ того поводу, что потребны субвенціи державной, а держава не можетъ си дати. Межи вѣроисповѣданіями нема тамъ широкого антагонизму. Пацификація зворохобленыхъ окрестностей швидко поступає напередъ и есть надѣя, что небавомъ вже зовсѣмъ буде укочена. Въ Герцеговинѣ податки вилываются точнѣйше, нѣжъ передъ тымъ. Правительство старается втягнути тамошніхъ людей до службы администраційной. Школьництво въ оккупованныхъ краяхъ справдѣ лихе. Въ заложеныхъ правительствомъ школахъ языкъ нѣмецкій есть обовляковымъ. Доходъ зъ лѣсовъ малый для недостачѣ дорого. Въ ховѣ худобы проявляється малый поступъ; торговля существуетъ лишь въ нечисленныхъ мѣстахъ. Власти мають старатися о поднесеніе торговлї. Уголь кам'янный дося малоексплоатується. Межи урядниками лучалися надужитя, але въ меншой мѣрѣ, якъ се писали газеты.

Такъ же направлению посушаются тѣль замѣтъ, ажъ криодать народнѣсть піменит. Альбахеръ, таємъ, голосує на думцѣ ческо-королевской лѣзвицію трансверзальну и угоду германской личиною въ справѣ фондовъ индивидуальной сесії підъ обрады. Специальныи президентъ зъ Пешту до прасков Ройнъ зажади рѣчь пенну, що Линбахеръ съ своїми сепцесіонистами буде голосувати зритель тихъ справъ. Линбахеръ ще передъ минувшою сесії рады державной въ Грацахъ, а въ нѣмъ и бѣ, зажади съ правиціи солидарного поступованія. Въ вереску Линбахеръ написавъ до кн. Лінненбергу, въ котрому попросилъ — «зроби центръ виць народнѣстю и нести політику за країну, не вижучися аль съ правицею, аль съ лівромъ». Предложеніе тос. Линбахера буде передано вѣдомости кожному членови клубу центру, були сиу противні; вѣдь поршили вѣдомости въ звязи съ трема прочими центральными виціи и поступати солидарно підъ юрисдикцію предстоячої сесії рады державной. Линбахера до закона о школахъ народнѣстю ческо-королевской зъ обохъ підатківъ, златѣ пословъ и пандѣ. Но виступиши въ хера и бѣго двохъ товаришівъ зъ виць центральнихъ клубъ не розважаєся, а буде виступати и стояти въ звязи съ противніими правиціи; цѣлый клубъ центра буде членовъ.

(За розняваньемъ теперашніи підатківъ) промовляють горячо Кароді Гансъ молодыхъ Чехівъ. Наг. Listy вимагають новихъ выборовъ після зреорганізації выборчого правиця виїде спрощене. Правительство доси не показує охоты рознії злату пословъ: однакожъ і се може засудити гр. Таффе по фактахъ, якій зажадає засудженія въ труднѣйшомъ подложеннії якої сесії, розніже теперашніу підатку і розпише нові выборы.

(Въ Сплітѣ (Сплітто) въ

ты. Урядники о столько знаютъ языкъ краевый, что могутъ порозумѣтися съ тамошнимъ народомъ. Катастеръ буде готовъ за три роки. Що до колонізаціи Босніи и Герцеговини заявивъ мин. Калляй, что правительство дуже раде колонізациіи и запомагає колонистовъ; доси однакъ повстало лишь одно село зъ Нѣмцѣвъ - Виртембергцѣвъ. По тыхъ поясненіяхъ мин. Калляя комисія бюджетова приняла жаданій правительствомъ кредитъ на оккупацию, вычеркнула однакожъ 100,000 зр.

(Погоршенье ситуациі правицъ въ радъ дер-
жавной) проявилось въ послѣднихъ тыждняхъ
въ колькохъ фактахъ великой доносимости. Ми-
нувшего разу мы доносили о упадку при выбо-
рахъ пословъ бар. Вальтерскирхена и дра Кро-
наветтера. Оба они были противниками ценграли-
прибуло надъ 500 делегатовъ здѣсь
Австріи. Зѣездъ манъ тревати четыри дн.
(Розрухи роботниківъ въ Влоцѣ)
хахъ въ Вѣдни въ дѣльници Хеца въ
9 и 10 с. м. мы доносили послѣдніи.
Огъ суботы 11 с. м. запанувать же
суботу предпринятій были обширній спектръ

була слѣдуюча праця В. Навроцкого п. з. „Що
насъ коштує пропинація? (Колька увагъ до выя-
снення народнои нужды въ Галичинѣ), замѣщена
въ IX-ймъ рочнику „Правды“ зъ р. 1876 (ст.
31—41, 73—79 и 111—121). Вже самъ заголо-
вокъ показує, якои важной и живой справы
народнои доткнувъ тутъ авторъ. Пропинація
вѣдома кожному Галичанину по своїй ва-
жности и по своему впливови на долю народа,
та ледво кто знає ви въ повнѣмъ образѣ, въ
правдивомъ свѣтлѣ, кто не читавъ сеи працѣ
В. Навроцкого. Яку вагу має „пропинація“ въ
нашомъ житю економичномъ, въ руйнованю
нашого добра народного? — 4.243.900 вѣдеръ
горѣвки продукт Галичина рбчно, надъ 50.000
вѣдеръ горївки привозятъ еще въ заграницу
краю до Галичини. 3.600.000 вѣдеръ сеи го-
рївки вышили наші сельскій консументы с. 6.
наші селяне р. 1869, 3.000.000 вѣдеръ окови-
ты вышиваютъ наші селяне пересѣчно що ро-
ку, — 54.000.000 зр. нашего народного гроша
їде до року за ту горївку! — отсими стра-
шными, неимовѣрными, а однакъ правдивы-
ми цифрами отповѣвъ В. Навроцкій въ своїй
студії на поясшій питання. Страшно й поду-
мати, що се правда, а однакъ се правда —
страшно сумна правда. Неабити цифри гово-
рять ту страшну правду о страшній руинѣ
народного майна и народнои працѣ черезъ го-
рївку — „пропинацію“. Чи жъ се не открытье
найважнѣйшии справы народнои, чи се не на-
ука? Жаль только, що ся праця В. Навроцкого,
якъ и богато его другихъ праць, знана только
невеликому числу людей. А стоядѣль кожному
трудя, перестудіювати сю працю, бо она ра-
зомъ и показує, чому у насъ кашталы не звер-
таются на іншій продуктивній предпріемства.
(Дальше буде.)

рожности, бо ходили вѣсти, що того щ
розрухи поновляться съ далеко бѣль
Ходили вѣсти, що тои ночи роботники та
іншихъ фільциахъ виправлять розрухи,
заразъ надъ вечеръ вирушили дві під
хоты и уланы та драгони кромъ складу
поліції. Въ одній лиши мѣсяці патроли
подыбала товшу зъ 150 до 200 людей гла-
ла. Всѣ патроли провадили самі офицери
войска стояли підъ командою полковника
драгоновъ. Замѣтити треба єще въ то
вечера вирушили були съ військомъ під
сковий лѣкаръ и санитеты съ ношами
Presse поясняє, длячого розведданіе
шевцівъ и забранье правительствомъ
рискоми сталося причиною розрухъ и
лікій розмѣры. Шевцівъ-челадниківъ є^т
теперь въ Вѣдні безъ роботы, бо випад-
сего року зменшився. Такій шевці ви-
мали надѣю на запомогу зъ товариствомъ
плату чиншу за мешканье. Тымчасомъ
ство, замкнувшіи товариство замії
соціялістичній агитації, взяло кузницу
потребуючій шевці не могли дostaти
Розрухи роботниковъ въ Вѣдні при-
съ величимъ здивованьемъ; Вѣдні, і
стрії и резиденція цѣсаря виступа-
жаєся загально мѣстомъ спокойні-
нимъ до розрухъ, задля якої
причины. Непорядки въ столиці при-
єсли дуже вразити цѣсаря, который є^т
бувъ въ Пештѣ. Въ неділю прибули
до Пешту, щобы лично здати цѣсарю
зъ розрухъ. Щобы правительство
пти съ якими репресійними мѣрами
роботниковъ вѣденськихъ, — о токъ від-
и мовы зъ причинъ політичної кату-
тельство гр. Таффе не має такого ти-
ту підъ ногами, щобы могло реаги-
ти підъ ногами, щобы могло реаги-

рами зражувати собі убожий верстив жителів; але Русиномъ, синомъ бл. п. руского приходника въ Збараже и подобно якъ его брат дръ Альбинъ Горбачевскій, кандидатъ адвокатскій во Львовѣ, есть ширмы Русиномъ патріотомъ. Дръ Иванъ Горбачевскій передъ колькомъ донервою кампі скончавъ университетъ въ Відні. Въ ро-кахъ своихъ университетськихъ студій бувъ членомъ руского товариства "Сѣчъ" и яко пред-сдателъ "Сѣчі" тѣшился загальнюю симпатією и поважаньюмъ товарищівъ. Мы изъ своей стороны переслали дру Иванову Горбачевскому якъ най-ширшій желаній до дальнихъ успіхівъ въ его пра-цахъ для науки въ користь всеоєвітну и на зве-личину руского народу.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. "Московія Відомості", розбираючи промову гр. Кальники выголосиши на засѣданію комісії угорской делегації, заявляють, що Кальники для того такъ горячо зав'ярять о при-зныхъ отношеніяхъ Австрої до заграницькихъ дер-жавъ, бо Австрої есть за слаба, щоби зачиналися якою державою, а передовоють ѿ Россією. Віденський часопис дуже озлоблені такимъ зу-хвалымъ поясненемъ бесѣды австрійского мини-стра заграницькою.

"Страна" донесить, що россійский министеръ вѣдні намѣривъ построити въ р. 1883 три новій вогній кораблі, два панцирники и дві канонир-скі лодки для Балтійского моря а два панцир-ники для Чорного моря.

"Голосъ" замѣчає, що австрійскій фор-тифікації, о сколько зверненій противъ Рос-сії, суть цѣлкомъ безнотрібній и безъ пожитку, бо зъ скріпъ... Россія жадне небезпеченьство не грозить Австрої, въсімъ въ Відні не маютьъ въ плянѣ нічого такого, що Імпру... — щоби ви-реся россійскій.

Нѣмеччина. Сегодні откриваються недавно выбраній прускій соймъ на першу свою сесію. Соймъ має открыти цѣсаря Вильгельмъ лично троновою промовою; вправа лѣкарѣ отраджували тое старому монархові, але онъ таки обставть при своїмъ намѣренію. Якъ звѣстно зъ результату выборівъ, либералы вѣдуть до нового сойму въ меншій свѣтъ, якъ були минувшій сесії; скріпленію засяде въ соймѣ партія прави-тельственна, консервативна, котрой на слуху сполученія зъ центрумъ можуть мати значно пе-реважаючу більшість. Либералы дуже посуміли передъ открытиемъ сойму; они не можуть надѣ-ятися для себе користей; лише post festum дѣр-кають себѣ взаимно національ-либералы и посту повіці, що під часъ послѣдніхъ выборівъ одинъ противъ другихъ воювали, а зъ того лишь ко-ристять третій. — По верифікації выбору по-слога въ по выборѣ президія, — що буде въ пару днівъ залиженіе — соймови буде предложеній бюджетъ. Съ концемъ сего мѣсяця збереся такожъ въ Берлінѣ нѣмецка рада державна и буде рѣши-чено со соймомъ отбувати наради. Се не буде перешкода для сойму, бо до конца сего року пра-ції въ парламентѣ будуть обмеженій головно на комісії. Донерва въ сїчню рада державна при-ступить до обра-да надъ бюджетомъ и правитель-ственными предложениями економічними.

Італія. Въ Італії передъ открытиемъ пар-ламенту отбудеться значне число дочаснико-вихъ выборівъ. Побуда закону въ італійській палатѣ послідъ не може засѣдати більше якъ сорокъ послідъ засѣдаючихъ въ державній службѣ, а и-менно 20 урядниківъ адміністраційнихъ и офи-ційрівъ, 10 професорівъ и 10 судій. Тымчасъ на сей разъ выбрано 26 більше урядниківъ державніхъ по надъ приписане число. Такъ стеже отбудеться на ахъ мѣсце новій выбори.

Сербія. Король Миланъ конферуває зъ про-водникомъ радикальномъ (соціалістомъ), посломъ Пашичемъ. Пашич зажадає ѿ короля вы-ясненіе, на аку програму радикальзъ згодомъ від-правительства, колибы радикали були покликаніи до кабінету. Король оказалъ на то: "Мусимо шукати якогось выходу. Криза дойшла до куль-минаційної точки а розвязанье єї есть даже таже."

Египтъ. Майже одна десята часть войска англійского въ Египтѣ захорувала. — Портъ жа-дає, що въ Каїрѣ, столицѣ египетськї, було кон-че турецкїй комисаръ. Амбасадоръ турецкїй въ Лондонѣ Мусурузовъ-наша одержавъ порученіе представити тое дѣло еще разъ правительству англійскому.

НОВИНКИ.

Дръ медицини Іванъ Горбачевскій, нашъ землякъ, віситетъ проф. дра Людвіга въ Відні, зробивъ велике сланіе открытие въ хемії, въ обслугу дуже важной аналізы одного зъ класів органическихъ. Дръ Людвігъ лично завѣдомо товариства лѣкарскій открытию дра Івана Горбачевскаго, въ заявіннѣ, що тое открытие есть памятне, посувачо-науку и передъ. Надъ розвязаньемъ той загадки надійно працювали такі перворядні хемики, якъ Лабигъ, Штрекеръ, Баєръ, Колль, а передовоютьъ Веллеръ. Товариство лѣкарскіе въ Краковѣ ухва-гли переслати дрови Горбачевскому, котрого вже обйтава теперъ цѣлый свѣтъ науковий, дипломъ на членъ кореспондентъ и заявіти ему благоже-данія по поводу его славного открытия. Газеты полські, подюючи вѣдомості туу за "Prestig-omъ lekarstw" величують дру Івана Горбачевскаго "великимъ godakiemъ", подобно, якъ називають сво-ими родаками кожного добійшого Русина, якъ прям. пок. оператора Шепаровича, дра Пуллю, окунута въ Відні дра Борбачевскому и др. Ты-мачасъ дръ Івана Горбачевскій не єсть Позлакомъ,

повинна, публика бавилась весело а и "Акад. Братство" може бути задоволене хорошими дохо-домъ зъ сего представленія. — "Пентелей Трубка", оригінальна оперетка Д. Млаки съ музикою І. Воробкевича, въ Здѣхахъ, отзначається пріємою, легкою музикою. Що до акцій, то єн, якъ звичайно въ опереткахъ, не богато. О сколько мы замѣтили, гдеуды пригадують намъ въ той оперетцѣ мотивы зъ "Пана Мандатора", тогожъ автора и композитора. Хоры тримались не зле, співи такожъ. Особливо гра п. Грыневецкого (Пентелей) була добра и старана.

— Зоръ 21 числа зъ 1 (13) надолго сконфиску-ц. к. прокураторія державна за стихъ В. И. Ма-сліка підъ заг. "Чи ви що хочъ троха Славине?"¹⁴

— Зъ Маріамполя довѣяємо, що тамъ запо-ко-гу признали чену для потерпѣвшихъ бѣль-шильвівъ, роздавано лише властителямъ грун-тобъ а зонсъмъ нѣчого не доставали тѣ, що са-дили на дѣдичевомъ полі. Въ Маріамполі якъ и въ іншихъ мѣсцяхъ, — где мало поля а людей охочихъ до роботи и запоадніхъ богато, — бе-рутъ у дѣдича поле на весій на той ладъ, що они поле обсаджують спонсъ насіньемъ, (най-більше кукурудзою) и що еще разомъ садиться, якъ фасоля, обробляють самій тое поле цѣлу весію, якто и осінь, и добстають за тое въ осені зъ всого четверту паки, — а прочи три бері дѣдичи и самъ собї вже зъ поля звозить. Неразъ въ над-городу за одержане поле они ще дѣдичеви значи простири выкошують, грабкують, и т. п. Коли все зародиться, то при великої пильності и тру-дулюбивості Маріампольць виходить на той-яко-тако. Сего року Дѣдістеръ тѣ поля позаливанъ и замунивъ. Отже тѣ вѣй, що мають звичайно лиши городъ въ хату, и часомъ трошка свого поля, и покладають надію и робили коло того, що на дѣдичевомъ посадили, — не мають зъ той роботи нѣчого, а запомоги имъ такожъ нѣско не да-ли, бо то не ихъ поле, лише дѣдичеве. А ту якъ зарили они такою помочи набільше потребують!

— Зъ Фраги коло Стрѣміка пишуть намъ: Въ при-лученомъ до моего прихода селѣ Подборя заува-жавъ я въ послѣдніми часами, що селяне при на-борѣ піску зъ тамошніхъ горы, викупують закам-пії кости ненайшіхъ а переднотоновихъ звѣ-рівъ. Ушибравши більше значиныхъ оказій: що єкъ, зубовъ и іншихъ частей суставівъ звѣрівъ, предложивши въ тій до осуду звѣстному менѣ зна-токови Вл. Зонтакони, директоромъ музея гр. Дѣ-дѣшицкого. П. Зонтакъ ми додали скріпнъ въ ви-казавши, що се кости дѣйстівъ зъ передното-тоновихъ звѣрівъ, именно: риноцера, медведя, гіенъ въ мамута. Для любителівъ дослѣдівъ при-роды подобнія знаходи не будуть рѣвнодушій, тому ради буду, если Вл. Редакція подаста се до загальнюю вѣдомості родніцівъ, занимаючихъ тогого рода студіями, може кто оично огля-нити поклади землї, въ которыхъ тѣ закаменѣло-сти знаходяться, збрать науковій спостереженія, а тымъ причиниться до ви-появлення порожній єще картины що до опису складу землї нашого роди-мого краю. Моя услуга съ найбільшою приятно-стю жертвую всімъ бажаючимъ трудиться въ по-вновьшомъ намѣрѣ. Далій пошукування подоб-ної своювъ компотъ. Зложени иною закаменѣло-стю можна видѣти въ музеї гр. Дѣдушицкого; при набільшої случайности буде мόгъ и до му-зею "Національного Дому" тѣ жертвувати. — Въ селѣ Фацівичъ, приходнику зъ Фраги, поча-тія Стрѣміка.

— Зъ Яворова пишуть намъ: Въ понедѣлокъ 1 (13) о. м. згорла у насъ селинська стодола съ 40 конами швейцерами и 40 конами ліменю въ на-сладство неосторожності ст. цигаромъ. Лишь для того, що не було вѣтру, не сталося більшого нещастя. Паленіе цигаръ що разъ більше ширят-ся мѣжъ народомъ якъ по мѣсточкахъ такъ и по селахъ; рѣдко где не побачишъ парубка або пів-парубка безъ цигара въ губахъ, ба навѣть 12 або 10-літній хлопець, и той куритъ вже цигара! Наслідкомъ тогого єсть не лише шкодливість для здоров'я молодежі, але и нещастя пожарій.. Вла-сти громадскій в родичівъ підївній дуже на-глаждати на те, що се кому небудь потребно, таки безпідставній вѣсти дальше ширити.

— Ру-скій театръ народный во Львовѣ. Представление "Гнатъ Приблуда" на доходъ пакт Іванни Бі-беровичеви вишло, якъ можна було надѣятись, дуже хорошо. Не хотимъ запускатися въ широке оцінювання сенъ зайгнанії нашої публікѣ пісмо, скажемъ толькъ, що гра артистівъ вишла добре. П. п. Біберовичеви грава якъ звичайно знаменито, импонуючи певнимъ виступованіемъ и чарод-юстю гри. Тоже вѣночъ лавровий вручений єї при случаю ѿ бенефису въ імені товариства "Академическій Братство" (Шельменко Найдінъ) — "Академическій Братство") бувъ лише вновій заслуженою нагородою за довголітній, ширкий трудъ сенъ артистки на нашої народній сценѣ. Гра п. п. Площевої не вишла звоніть безъ дон-гни; співала якъ звичайно добре, але гра єї не була старанно виправдана. — П. Біберовичеви бувъ гарнимъ Гуцуломъ; п. Даниловичъ позво-лять собї замѣтити, що пріобщивъ "до лѣвчан" на розмову" не держатися въ хатѣ стрільби на піскахъ, але береся привітний "bein Fuss", а найбільше ставилися стрільбу гденибудь въ кутъ; впрочемъ п. Даниловичъ отгоравъ свою ролю добре. П. п. Танько грава старанно; по п. п. Сте-фуракову можна було познати, що недорона, тоже докуди не ставали артистівъ голосу и силы. П. п. Грыневецкій отгоравъ свою невеликну ролю дуже добре. Прочі артисти вилявались зъ ролью своїхъ добре. — "Шельменко Найдінъ" заслужна дуже гарна комедія Квітка-Основяненка, отгорана въ суботу, 11 с. и. на доходъ "Академ. Братства", вишла дуже гарно; сала була пере-

повна, публика бавилася весело а и "Акад. Братство" може бути задоволене хорошими дохо-домъ зъ сего представленія. — "Пентелей Трубка", оригінальна оперетка Д. Млаки съ музикою І. Воробкевича, въ Здѣхахъ, отзначається пріємою, легкою музикою. Що до акцій, то єн, якъ звичайно въ опереткахъ, не богато. О сколько мы замѣтили, гдеуды пригадують намъ въ той оперетцѣ мотивы зъ "Пана Мандатора", тогожъ автора и композитора. Хоры тримались не зле, співи такожъ. Особливо гра п. Грыневецкого (Пентелей) була добра и старана.

— Зоръ 21 числа зъ 1 (13) надолго сконфиску-ц. к. прокураторія державна за стихъ В. И. Ма-сліка підъ заг. "Чи ви що хочъ троха Славине?"¹⁴

— Зъ Маріамполя довѣяємо, що тамъ запо-ко-гу признали чену для потерпѣвшихъ бѣль-шильвівъ, роздавано лише властителямъ грун-тобъ а зонсъмъ нѣчого не доставали тѣ, що са-дили на дѣдичевомъ полі. Въ Маріамполі якъ и въ іншихъ мѣсцяхъ, — где мало поля а людей охочихъ до роботи и запоадніхъ богато, — бе-рутъ у дѣдича поле на весій на той ладъ, що они поле обсаджують спонсъ насіньемъ, (най-більше кукурудзою) и що еще разомъ садиться, якъ фасоля, обробляють самій тое поле цѣлу весію, якто и осінь, и добстають за тое въ осені зъ всого четверту паки, — а прочи три бері дѣдичи и самъ собї вже зъ поля звозить. Неразъ въ над-городу за одержане поле они ще дѣдичеви значи простири выкошують, грабкують, и т. п. Коли все зародиться, то при великої пильності и тру-дулюбивості Маріампольць виходить на той-яко-тако. Сего року Дѣдістеръ тѣ поля позаливанъ и замунивъ. Отже тѣ вѣй, що мають звичайно лиши городъ въ хату, и часомъ трошка свого поля, и покладають надію и робили коло того, що на дѣдичевомъ посадили, — не мають зъ той роботи нѣчого, а запомоги имъ такожъ нѣско не да-ли, бо то не ихъ поле, лише дѣдичеве. А ту якъ зарили они такою помочи набільше потребують!

— Сербська митрополія безъ св. мира. Адміністра-торъ сербської митрополії еп. Мойсеєвъ удаває бувъ недавно съ проосьбою до румунського святійшого синода, щоби дававъ св. мира для сербської митрополії. Синодъ румунського отмовивъ проосьбъ еп. Мойсеєва, заявивши, що уважає (осуценіванимъ) митрополію. Михаїла головою сербської церкви а не признає еп. Мойсеєвъ адміністраторомъ. Митр. Михаїль достававъ св. миро зъ Россії; еп. Мойсеєвъ вже наївъ не удавався до Россії, бо звѣстъ, що не достане. Правителіство сербське позволило еп. Мойсеєву удаває съ проосьбою о св. миро до патріарха въ Константинополі. Архімандрит Никифоръ Дучичъ виїхавъ съ тою мисією до Константинополі, але и тамъ отмовивъ проосьбъ еп. Мойсеєва, щоби дававъ св. миро лише на під-помісію еп. Патріарха въ Константинополі. Архімандрит Никифоръ Дучичъ виїхавъ съ тою мисією до Константинополі, але и тамъ отмовивъ проосьбъ еп. Мойсеєва, щоби дававъ св. миро лише на під-помісію еп. Патріарха въ Константинополі. Архімандрит Никифоръ Дучичъ виїхавъ съ тою мисією до Константинополі, але и тамъ отмовивъ проосьбъ еп. Мойсеєва, щоби дававъ св. миро лише на під-помісію еп. Патріарха въ Константинополі.

— Сербська митрополія безъ св. мира. Адміністра-торъ сербської митрополії еп. Мойсеєвъ удаває бувъ недавно съ проосьбою до румунського святійшого синода, щоби дававъ св. мира для сербської митрополії. Синодъ румунського отмовивъ проосьбъ еп. Мойсеєва, заявивши, що уважає (осуценіванимъ) митрополію. Михаїла головою сербської церкви а не признає еп. Мойсеєвъ адміністраторомъ. Митр. Михаїль достававъ св. миро зъ Россії; еп. Мойсеєвъ вже наївъ не удавався до Россії, бо звѣстъ, що не достане. Правителіство сербське позволило еп. Мойсеєву удаває съ проосьбою о св. миро до під-помісію еп. Патріарха въ Константинополі.

— Сербська митрополія безъ св. мира. Адміністра-торъ сербської митрополії еп. Мойсеєвъ удаває бувъ недавно с

